

forhold, og de er altså, at i nøjagtig de samme år, som man indfaser miljømilliarden, udfaser man de andre midler, og dermed bliver facit nul.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen ordføreren lægger jo til grund, at det er de samme projekter, de samme penge og det samme område, og så trækker han tallene fra hinanden. Men det kan man ikke, for det er vidt forskellige områder.

De 11 naturgenopretningsområder er områder, som har særlig naturmæssig værdi, og de penge, som bruges i landdistriktprogrammet, er jo MVJ-ordninger og andre tilskudsordninger til landmændene, så derfor kan man ikke blande tingene sammen på den måde. Men jeg anerkender, som hr. Martin Lidegaard også er inde på, at der er sket en periodeforskydning, for så vidt angår midlerne i landdistriktprogrammet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg anerkender gerne, at det på den ene konto hedder natur og miljø, og på den anden konto hedder det naturgenopretning. Men jeg tror alligevel, seerne derude har svært ved at forstå, at der skal være den helt store forskel, alt efter om man arbejder med natur i den ene eller den anden kasse.

Derfor vil jeg gerne spørge den konservative ordfører: Er der ingen grænser for, hvad De Konservative vil legitimere? Er der ikke en grænse for, hvor meget man vil lade sig byde på skatteområdet, på udenrigsområdet, på udlændingeområdet og ikke mindst på miljøområdet? Hvor længe vil man lægge ryg til en politik, som er lodret imod det, De Konservative selv har stået for, og som bliver trukket ned over hovedet på dem af især Dansk Folkeparti, men også af Venstre?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jo, der er meget klare grænser for, hvad vi vil acceptere, og hvad vi vil finde os i, og derfor siger vi også fra, når vi mener, at vi når til et punkt, hvor det ikke længere er holdbart.

Det er således, som jeg sagde, at det er to vidt forskellige kasser og to vidt forskellige typer projekter. Ordføreren kunne jo prøve først at besøge Odense Fjord, som er et naturgenopretningssted, og bagefter en stor afgrænsningseng, som afgræsses af landmandens kvæg, og som er

en anden projekttype; så ville han kunne se, at det er vidt forskellige projekter. Men jeg anerkender, at landdistriktsmidlerne er tilrettelagt sådan, at prioriteringen af miljøet vil ske i perioden fra 2009 og fremefter.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man lytter til hr. Christian Wedell-Neergaard, kan man godt blive en smule nervøs for den seriøsitet, som i hvert fald i perioder normalt har været kendetegnende for Det Konservative Folkeparti.

Hr. Christian Wedell-Neergaard siger, at det går fremragende med den danske økonomi. Det gør det også, men det er jo ikke regeringens skyld. Jeg ved ikke, om hr. Christian Wedell-Neergaard har haft mulighed for at læse vilmandsrapporten, men her får vi jo syn for sagn: Hvis den økonomiske politik fortsætter, er det simpelt hen hamrende uholdbart. Hvis skattestoppet får lov at fortsætte efter 2010, betyder det, at den gevinst – om man så kan kalde det gevinst – der er kommet på grund af velfærdsforliget, fuldstændig forsvinder. Påvirker det slet ikke Det Konservative Folkeparti, at der i den grad er kritik af den fuldstændig uholdbare økonomiske politik, som ligger til grund for skattestoppet?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er det sådan, at hvis hr. Ole Sohn havde hørt efter, ville han også have hørt, at jeg både sagde, at vi ikke ved, hvornår vi er på toppen, og at man ikke kan afvise, at en situation med overophedning vil kunne opstå osv. Jeg sagde heller ikke »fremragende«, men jeg advarede om, at hvis man i den her situation slipper tøjlerne og lader stå til, så vil man komme i en situation, hvor økonomien kan løbe af sporet. Derfor kan man sige, at den ansvarlige konservative holdning også er med til at sikre holdbarheden og på den måde sikre, at økonomien ikke løber af sporet.

Det er rigtigt, at der i forbindelse med velfærdsaftalen har været en diskussion af DREAM-modellen og dermed af levetiden, og hvis vi lever længere, ja, så skal der en skarpere medicin til. Men velfærdsmodellen dækker jo i høj grad behovet for at sikre en senere tilbage-
trækning og en finansiering af globaliseringsini-